

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
 Јединица за враћање имовине
 жртва Холокауста
 Београд, ул Масарикова бр. 5
 Број: 46-000005/2018
 Датум: 14. децембар 2018. године
 А.О.

Агенција за реституцију Републике Србије - Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, решавајући уо захтеву Јеврејске општине Београд, коју заступа адвокат Зоран Наумовић из Београда, Ул. крунска бр. 77, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12 и 18 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016), на основу члана 136 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016), након спроведеног поступка, донела је дана 14. децембра 2018. године следеће:

РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Београда, ул. Краља Петра бр. 71 и то на:

- **једнособном стану бр. 2 ев. бр. 2, површине 33м², у сутерену зграде бр. 1 на кат. парцели 1745 КО Стари град, на адреси Добрачина бр. 14, који стан је према Листу непокретности 1132 КО Стари град у државној својини РС, уписаног корисника Општине Стари град, са уделом од 1/1,**
- **као и на градском грађевинском земљишту на катастарској парцели 1745 КО Стари град, у уделу који је у сразмери са површином стана из тачке 1 алинеја 1 диспозитива овог решења, који се враћа, у односу на укупну површину објекта бр. 1 на кат. парцели 1745 КО Стари град.**

а које непокретности су одузете од Исака и Стеле Туви као књижних, односно од Стеле Атијас, Аврама Алмузина, Изабеле Барух и Марсела Рубена као ванкњижних власника и то на основу Решења Одсела за финансије ПОО Стари град II бр. 2361/59 од дана 13.12.1960. године.

2. ОДБИЈА СЕ захтев Јеврејске општине Београд и то у делу који се односи на стан бр. 14, површине 58м² на кат. парцели 1745 КО Стари град према новом премеру, као неоснован.

3. Стан из тачке 1 алинеја 1, дат у закуп враћа се у својину Јеврејске општине Београд, која од дана извршности постаје закуподавац Ивани Николић из Београда, на основу Уговора о закупу стана бр. 360-00-00004/2016-09 од 25.5.2016. године, а под условима утврђеним Законом којим се уређује становање.

4. На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине у корист Јеврејске општине Београд, на непокретностима како је то назначено у тачки 1 диспозитива овог решења.

5. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1 диспозитива овог решења.

6. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

Образложење

Захтевима 46-000005/2018 и 46-000006/2018 од дана 11.1.2018. године, као и 46-000089/2018 и 46-000090/2018 од 8.2.2018. године, Агенцији се обратила Јеврејска општина Београд за враћање стана бр. 2 и стана бр. 14 на кат. парцели 1745 КО Стари град и то иза Стеле Атијас, Аврама Алмузина, Марсел Рубена и Изабеле Барух као бивших власника.

Како је предмет ових захтева иста имовина, те како су управне ствари засноване на истом чињеничном стању, Агенција је 30.11.2018. године донела Закључак 46-000005/2018, којим су спојени поступци, тако да се убудуће воде под бројем 46-000005/2018.

Поднеском Рес-359/18 од 19.4.2018. године, Државно правобранилаштво је навело да се захтев за враћање имовине одузете од Стеле Атијас оставља на оцену поступајућем органу на оцену. Поднеском Рес-360/18 од 23.4.2018. године, Државно правобранилаштво је навело да захтев за враћање имовине иза Аврама Алмузина није уредан, имајући у виду да подносилац није доставио доказе да је бивши власник био припадник јеврејске заједнице. Поред наведеног, Државни правобранилац је предложио да поступајући орган утврди да ли је у погледу имовине која је предмет овог поступка поднет захтев од стране законских наследника бившег власника у складу са законом о враћању одузете имовине и обештећењу. Наведено је подносилац захтева може да оствари своје право само у уделу који је имао сувласник у тренутку одузимања уз напомену да посебни делови непокретности на којим је заснован режим приватне својине не могу бити предмет враћања у природи. Поднеском Рес 366/18 од 19.4.2018. године Државни правобранилац је навео да није у могућности да се изјасни јер нису испоштоване одредбе члана 15 закона о отклањању поселдица одузимања имовине жртава Холокауста које немају живих законских наследника који прописује да захтев мора да садржи податке о бившег власнику, одузетој имовини на коју се захтев односи, документацији о одузимању, односно акту о подржављењу, праву својине бившег власника на одузетој имовине, доказу о чињеници да је претходни власник био припадник јеврејске заједнице. Поднеском Рес-367/18 од 18.4.2018. године Државни правобранилац је навео да оставља Агенцији за реституцију на оцену захтев за враћање одузете имовине који је поднела јеврејска општина Београд.

Ради утврђивања свих релевантних чињеница у овом поступку дана 14.5.2018. године су одржане усмене расправе на којој је подносилац захтева, преко пуномоћника навео да остаје у свему при истима, да потражује враћање предметне имовине која се налази у државној својини у идеалном уделу, у којем је предметна имовина припадала Стели Атијас, Изабели Барух, Аврам Алмузину и Марсел Рубену као бившим власницима. Везано за стан који је отуђен из државне својине наводе да ће се изјаснити накнадно. Везано за припадност бивших власника јеврејској заједници, наводи да је исто неспорно што се види из достављеног ЗКУЛа.

Поднеском Уп-881/18 од дана 18.5.2018. године, изјаснило се Правобранилаштво ГО Стари град, које је навело да је захтев неоснован и да га ваља одбити, из разлога што је Република Србија својину на поменутом стану стекла по основу наслеђа, а не по основима који су наведени у члану 2 став 1 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, а у вези са чланом 2 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Дописом бр. 360-138/2018 од дана 13.6.2018. године, Републичка дирекција за имовину Републике Србије је навела да је стан бр. 2 површине 33м² у сутерену зграде у Добрачиној улици бр. 14 у Београду Закључком Комисије за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе Републике Србије 35 бр. 360-6364/2015 од 30.10.2015. године опредељен Министарству пољопривреде и заштите животне средине за решавање стамбених потреба запослених, које министарство је исти преузело од Дирекције дана 27.5.2016. године.

Дописом бр. 46-00-834/2018-09 од дана 17.7.2018. године изјанило се Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде које је навело да је стан бр. 2 у сутерену зграде у Добрачиној 14 на основу Огласа бр. 361-03-6/2016-09 од 3.2.2016. године, те на основу спроведене процедуре исти дала у закуп Ивани Николић и то до обезбеђења одговарајућег стана а најдуже до 5 година и то на основу Уговора о закупу бр. 360-00-00004/2016-09 од 25.5.2016. године. Наведено је да је приликом примопредаје предметног стана констатовано лоше стање, као и да је потребно извршити адаптацију, на коју околност је достављен Налаз Градског завода за вештачење од 15.11.2016. године са допуном од дана 28.11.2016. године. На крају, Министарство је навело да је именовани купац извршио потребне радове на адаптацији, којом приликом је сносила трошкове свих радова, те да у том смислу предлаже да се министарство благовремено обавести у случају враћања предметног стана Јеврејској општини Београд, а у циљу обраћања Комисији за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе ради обезбеђења другог одговарајућег стана именованом купцу, при чему предлаже Агенцији да би требало да има у виду да је именована мајка двоје малолетне деце школског узраста, те да би свако пресељење могло имати последица по њихов даљи развој и школовање, као и о могућности да Јеврејска општина Београд именованој рефундира износ уложен на име адаптације наведеног стана јер би то свакако морала да учини да именована није извршила адаптацију.

Из ЗКУЛ 439 КО Београд 1, на кат. парцели 1745 уписана је кућа бр. 14 у ул. Добрачиној са кућиштем и двориштем и то од оснивања з књига 1934. године у својини Исака Тувија, да је Решењем дн 3110/35 од 23.3.1935. године уписана са ½ Туви Стела жена Исакова. Даље, утврђено је да је Решењем дн 94/43 од 26.1.1943. године на основу овлашћења Министра финансија бр.72650 из 1942. године и акта Комесарске управе јеврејском непокретном имовином од 29.9.1942. године и Уредбе о припадању имовине Јевреја Србији бр. 3313 од 26.8.1942. године укњижено право власништва у корист Србије, те да је након тога Решењем Дн 1222/45 од 8.9.1945. године на основу извршног решења Народног Среског Суда у Београду 8.9.1945. године избрисан претходни упис те успостављен претходни упис на Туви са 1/2. Након тога, утврђено је да је Решењем Дн бр. 522/488 од 27.1.1948. године на основу правноснажно Закључка Првог Среског суда за град Београд бр. 1148/47 од 22.1.1948. године поништен уписа на Републику Србију те успостављен упис на Туви Исака. На крају, Решењем Дн 1043/62 од 20.2.1962. године утврђено је да је на основу правоснажног Решења Одељења за финансије НОО Стари град од 13.12.1960. године и Решења Секретаријата за финансије исте општине од 22.1.1960. године укњижена друштвена својина на некретнине из а листа непокретности.

Из Закључка Првог среског суда за град Београд Р. бр.1148/47 од 22.1.1948. године утврђено је да се поништава пренос власништва непокретне имовине постојеће у Београду у Добрачиној бр. 14, уписаној у а листу зкул 439 КО Београд, укњижен за време окупације у корист Србије. Из садржине Закључка утврђено је да је молилац Стела Атијас молила да се имање тј кућа са кућиштем, једном зградом и двориштем врате на првобитно стање по земљишним књигама пошто је за време окупације пренето на Србију, те како је орган утврдио да је захтев оправдан јер је заснован на прописима Закона о поступању са имовином коју су сопственици морали напустити за време окупације и имовине која им је одузета од стране окупатора или њихових помагача, то је и одлучено као у диспозитиву одлуке.

Из Закључка Дн. 1222/1945 утврђено је да је на основу Решења Првог среског суда у Београду п бр. 1493/45, утврђено је да је на $\frac{1}{2}$ непокретности на кат. парцели 1745 кућа бр. 17 у улици Добрачина са 2 зграде и двориштем укњижена са Србије у корист Туви Стеле из Београда, као

Из Решења Одељења за финансије НОО Стари град Н бр. 2361/59 од 13.12.1960. године, утврђено је да је национализована и постала друштвена својина зграда у Добрачиној бр. 14 – једна зграда и двориште уписана у зкул 439, кат. парц. 1745 КО Београд 1, као власништво Туви Исака и Стеле, са по $\frac{1}{2}$, а који су умрли па је Туви Исака наследио Аврам Алмузино, са једном четвртином и Стела Атијас са једном четвртином, док су Стелу Туви наследили Марсел Рубен са једном четвртином и Изабела Барух са једном четвртином, а у складу са Законом о изменама и допунама Закона о приватним привредним предузећима из 1948. године.

Из Листа непокретности 1132 КО Стари град, утврђено је да се на парцели 1745 КО Стари град налази градско грађевинско земљиште површине 4а46м², у државној својини, са правом коришћења власника посебних делова зграде уписаних у в лист 2. део. Утврђено је да се на означеној парцели налази стамбена зграда за колективно становање – објекат преузет из земљишне књиге на адреси Добрачина бр. 12, као и да се у предметниј згради налази 24 стана, од који су стан ев бр. 2 површине 33 м² у сутерену зграде и стан ев бр. 14 на трећем спрату зграде у државној својини Републике Србије, док су преостали станови у приватној својини.

Из Уверења о идентификацији РГЗ СКН Стари град бр. 952-2-11/18 од 29.1.2018. године и Лист непокретности РГЗ СКН Стари град 952-2-160/17 од 18.10.2017. године, утврђено је да парцели 1745 КО Београд 1 према старом премеру одговара парцела 1475 КО Стари град према новом премеру, као и да се на означеној парцели налази стамбена зграда за колективно становање на адреси Добрачина бр. 14, у којој се налази 24 стана, од којих су стан бр. 2 ев бр. 2 површине 33м² у сутерену и стан бр. 14 ев. бр. 14 површине 58м² на трећем спрату уписани у државној својини, корисника ГО Стари град.

Из Уговора о откупу стана ов бр. 3120/97 од 25.9.1997. године, утврђено је да је Микуљанац Радојка откупила стан бр. 14 површине 58м², на трећем спрату зграде у згради у ул. Добрачина бр. 14 на кат. парцели 1745 КО Београд 1.

Из Уговора о откупу бр. ов бр. 2979/99 од 9.12.1999. године, утврђено је да је једноособан стан бр. 2 површине 33м² у сутерену зграде у ул. Добрачина бр. 14 на кат. парц бр. 1745 КО Београд 1 откупљен од стране Драгише Јовановића из Београда. Из Решења Првог основног суда у Београду у 1 О бр. 26542/10 од 26.12.2011. године, утврђено је да иза покојне Јовановић Маје из Београда, рођене дана 4.6.1976. године, од оца Драгише стан бр. 2 у сутерену зграде у ул. Добрачина бр. 14 на кат. парцели 1745 кул1209 КО Београд 1 наследила Република Србија. Из садржине Решења, утврђено је да је Маја Јовановић ванкњижно власништво на предметном стану етекла као наслеђе иза покојног оца Драгише Јовановића и то на основу Решења Првог основног суда у Београду О бр. 1045/05 од 31.5.2005. године, као и да иза Маје Јовановић није било нити тестаментарних наследника нити законских наследника у смислу члана 8 Закона о наслеђивању, те да је у том смислу за наследника оглашена Република Србија.

Из закључка Комисије за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе бр. 35. бр. 360-6364/2015 од дана 30.10.2015. године утврђено је да је стан бр. 2 у сутерену зграде површине 33м² у Добрачиној улици бр.14 у Београду одређен Министарству пољопривреде и заштите животне средине за решавање стамбених потреба запослених. Из Записника о извршеној примопредаји стана бр. 2 у ул. Добрачина бр. 14, утврђено је да је дана 27.5.2016. године предметни стан дана 27.5.2016. године предат Министарству пољопривреде и заштите животне средине уз примедбу да је стан у јако лошем стању.

Из Уговора о откупу стана ов бр. 2979/99 од 9.12.1999. године, утврђено је да је општина Стари град продала Драгиши Јовановићу једнособан стан бр. 2 у сутерену зграде у Ул. добрачина бр. 14 на кат. парцели бр. 1745 КО Београд1. Из Решења Првог основног суда у Београд 1 О бр. 26542/10 од 26.12.2011. године утврђено је да је иза покојне Јовановић Маје из Београда ванкњижно право својине на једнособном стану бр.2 површине 33м2 у сутерену зграде у улици Добрачина 14 за наследника оглашена Република Србија.

Из Уговора о закупу бр. 360-00-00004/2016-09 од 25.5.2016. године, утврђено је да је Ивани Николић из Београда дат у закуп једнособан стан бр. 2 у сутерену зграде у ул. Добрачина бр. 14 површине 33м2 у Београду и то на одређено време до обезбеђења одговарајућег стана а најдуже до 5 година.

Из П8 обрасца, спецификације посебних делова непокретности зграде у Добрачиној бр. 14 од 1.11.1971. године, утврђено је да се у сутерену између осталог налази и стан бр. 2 површине 33м2.

Увидом у документацију достављену до стране Одељења за грађевинске послове ГО Стари град, дописом бр. 351-722/18 од 23.8-018. године, утврђено је да нема издатих дозвола које би се односиле на стан бр. 2 у сутерену зграде, површине 33м2.

Чланом 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр. 13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Члан 6 став 1 Закона о отклањању последица, предвиђа да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим законом као и законом о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 2 став 1 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр. 13/2016) прописује да се под "одузетом имовином" подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Како је предметна зграда, која се налази на кат. парцели 1475 КО Стари град, са адресом Добрачина бр. 14, одузета од Туви Стеле и Исака, као књижних власника, односно од Марсела Рубен, Изабеле Барух, Стеле Атијас и Аврама Алмузина, као ванкњижних власника и то применом Закона о национализацији приватних привредних предузећа („Сл. лист ФНРЈ“ бр. 98/46 и 35/48), који закон је у члану 2 став 1 тачка 23 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу побројан као пропис по којем се може остварити право на враћање имовине, овај орган је нашао да нема сметњи враћању предметне имовине у смислу члана 2 став 1 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2 став 1 тачком 3 Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Увидом у достављену документацију, а пре свега ЗКУЛ 439 КОБ1, Решење Одељења за финансије НОО Стари град Н бр. 2361/59 од 13.12.1960. године, утврђено је да је имовина била књижно власништво Исака и Стеле Туви, којима је 1943. године одузета на основу Уредбе о одузимању имовине Јевреја, те како је иста одлука поништена, враћена у власништво претходних власника, па затим одузета од њихових наследника 1960. године применом прописа Закона о изменама и допунама закона о приватним привредним предузећима из 1943. године, поступајући орган је нашао да је предметна имовина у време одузимања била власништво припадника јеврејске заједнице, те у том смислу нема места враћању предметне имовине у смислу члана 2 став 1 тачка 3 Закона.

Такође, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1 тачка 2 закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора. Како је поступајући орган увидом у електронску базу података Агенције утврдио да није поднет захтев за враћање имовине иза Исака и Стеле Туви, нити иза Марсела Рубена, Изабеле Барух, Аврама Алмузина и Стеле Атијас, сходно Закону о враћању одузете имовине и обештећењу, то је утврђено да је да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2 став 1 тачка 2 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника.

Члан 15 став 1 Закона о враћању предвиђа да се овим законом враћању непокретности и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Члан 17 став 1 закона предвиђа да се објекат у смислу овог закона сматра увећаним уколико је дограђен или надзидан у складу са законом, чиме је увећана бруто површине, као и да се извођење грађевинских радова унутар постојећег габарита и волумена не сматра увећањем објекта у смислу овог закона.

Како је поступајући орган утврдио да је предметна имовина у државној својини РС, уписаног корисника ГО Стари град, нашао је да нема места враћању одузете имовине и обештећењу у смислу члана 15 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Такође, поступајући орган је поредио стање из времена одузимања и тренутно стање према катастру непокретности, те како је стан описан у диспозитиву исти као у време одузимања, те како нема издаваних дозвола који би се односили на стан означен у диспозитиву решења, овај орган је нашао да исти није увећан у складу са законом, те да нема сметњи враћању у смислу члана 17 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Поступајући орган је ценио наводе Општинског правобраниоца ГО Стари град да је предметни захтев неоснован, јер је Република Србија својину стекла по основу наслеђа, а не по основима који су наведени у члану 2 став 1 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих наследника, а у вези са чланом 2 Закона о враћању одузете имовине, али је нашао да су исти неосновани, те да не утичу на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Наиме, Закон о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника и Закон о враћању одузете имовине и обештећењу не прописују начин на који је имовина прешла у државну својину, већ чланом 2 став 1 тачка 1 Закона о отклањању последица прописује да се под „одузетом имовином“ подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Закон о враћању одузете имовине и обештећењу члан 3 став 1 тачка 2 предвиђа да се под „подржављеном имовином“ подразумева имовина која је на основу прописа из члана 2 овог

законa одузета и пренесена у општенародну, државну, друштвену или задружну својину. Члан 15 став 1 законa о враћању предвиђа да се враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду.

Како је предметна имовина одузета од бивших власника применом прописа из члана 2 Законa о враћању одузете имовине и обештећењу, на основу чега је и пренета удруштвену својину, како је имовина данас у државној својини Републике Србије, поступајући орган је нашао да нема сметњи враћању предметне имовине, те је и одлучио као у диспозитиву решења.

Код утврђивања права на враћање градског грађевинског земљишта, Агенција је нашала да је захтев Јеврејске општине у Београду основан и у овом делу. Наиме, чланом 104 ставом 2 Законa о планирању и изградњи прописано је да ако се на катастарској парцели налази објекат, односно објекти у сувласништву различитих лица или је објекат састављен од посебних делова који су у власништву различитих лица, орган из става 1. овог члана у евиденцију непокретности и правима на њима уписује да је катастарска парцела у сувласништву тих лица, а да је удео тих лица у сразмери са површином коју поседују у односу на укупну површину објекта, односно објеката који се налазе на тој парцели. Имајући у виду да су подносиоцу захтева враћен посебни физички део, који се налази у згради на адреси Добрачина бр. 14, на катастарској парцели број 1745 КО Стари град, то је овај орган нашао да су испуњени услови прописани чланом 23 става 2 Законa о враћању одузете имовине и обештећењу, будући да подносилац није остварио право конверзије у складу са чл. 101 Законa о планирању и изградњи, који је престао да важи, док је конверзија сада регулисана чл. 104 Законa о планирању и изградњи, те је овим решењем враћено и градско грађевинско земљиште у сразмери са површином враћеног посебног физичког дела у односу на укупну површину објекта бр. 1 који се налази на овој парцели.

Члан 27 став 3 Законa о враћању одузете имовине и обештећењу предвиђа да се стамбене зграде, куће и станови на којима постоји законом заштићено станарско право враћању у својину бившем власнику, који од дана извршности решења о враћању постаје закуподавац заштићеном станару, под условима утврђеним законом, којим се уређује станарско право.

Чланом 4. Законa о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да стицалац имовине, осим обвезника враћања, који је, након подржављења имовине, стекао право својине у складу са законом, остаје власник и држалац ствари, а његова стечена права не смеју бити повређена.

Ценећи део захтева који се односи на стан бр. 14 површине 58м² на трећем спрату зграде на адреси Добрачина бр. 14, поступајући орган је имао у виду да је исти откупљен од стране Радојке Микуљанац 1997. године, те је нашао да исти не може бити враћен подносиоцу захтева сходно члану 4 Законa о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, као и члана 15 Законa о враћању одузете имовине и обештећењу, те је и донета одлука као у тачки 2 диспозитива овог решења.

Како је поступајући орган у току поступка, а из Уговора о закупу стана на одређено време бр. 360-00-00004/2016-09 од 25.5.2016. године утврдио да је предметни стан издат у закуп Ивани Николић из Београда и то на одређено време, до обезбеђења одговарајућег стана, а најдуже до 5 година, овај орган је применом одредбе члана 27 став 3 Законa о враћању донео одлуку као у тачки 3 диспозитива.

У складу са чланом 19 Законa о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у

тачки 4 и 5 диспозитива овог решења.

Чланом 62 став 3 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 6 диспозитива овог решења.

Орган је ценио документацију достављену од стране ГО Стари град, пре свега Уговоре о откупњу станова на адреси Скендер Бегова 6, те је нашао да су сви остали станови у предметној згради у приватној својини, те да нема могућности за враћање имовине сходно члану 4 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника, као и члана 15 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Овај орган је у доказном поступку извео и остале доказе које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

Упутство о правном средству:

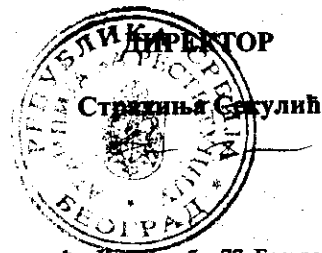
Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке

**САВЕТНИК ЗА ПОСТУПАК
ВРАЋАЊА ИМОВИНЕ ЖРТАВА ХОЛОКАУСТА**

Александар Одаховски

СЕКТОР ЗА КООРДИНАЦИЈУ И НАДЗОР

М. М. М. М. М.

Доставити:

1. Подносиоцу захтева Јеврејској општини Београд, преко адвоката Зорана Наумовића, Крушка бр. 77, Београд
2. Државном правобранилаштву РС, ул. Немањина бр.22-26, Београд,
3. Општинском правобранилаштву ГО Стари град, ул. Македонска бр. 42, Београд
5. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
6. Архиви,
7. У предмет.

По правоснажности:

1. Управи јавних прихода града Београда, Одељење за подручје ГО Стари град ул. Македонска бр. 42, Београд,
2. РГЗ служби за катастар непокретности Стари град, ул. Цара Душана бр. 1, Београд,
3. Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, Београд,
4. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор.

ИЗДАНО
ДАНО
РЕСТИТУЦИЈУ
дана 14. 12. 2018